

Haziranı Uğurlarken

– Sinan KILIÇ · 29 Haziran 2012

Aylardan sonra,

Ben sevemem öyle her şehri
Bir yanı yeşil bir yanı mavi olmalı
Yanan her ışığında umut
Sönen her ışıktta hatıralar olmalı
Duman pus şehire değil, yüreğe yakışır
Bakınca görünmeli bir uçtan ucu
Ve beklemeli geceyi
Şair karanlığa bilemeli kaleminin ucunu

Beklerken geceyi, bir köy kadar pustum

Yillardan sonra,

Bu şehir ne çok benziyordu yüzüne
Sönerken bütün ışıklar
Yürek büründü ayrılık rengine
Bu şehir cesaretti, duyabilmek için sesini
Cevapsız bir arama bütün acıları toplar yarama
Pardon numaranızı tanıyamadım
Ne çok sevindim bu mesaja
Ey yar ben seni numaradan sevmedim ki

Bilmezken nedenini, bir ayrılık kadar sustum

Aşklardan sonra,

Değişik bir huyun vardı
Sen sevemezdin öyle her yemeği
Temiz olmalı, dokunan eller tanıdık
Bende sevemedim öyle her yüreği
Helal olmalı dokunan eller, yağmur sıcaklığı
Yakarak, kavurarak giderken bir Haziran daha
Temmuz'a bırakıyor seni...

Koyamazken son noktasını, bir şiir kadar kustum

Sinan (Haziran 2012)